

METODİKA

İnteraktiv tədrisdə hissi-emosional qavrayış problemi (Ədəbiyyat fənni üzrə)

Matanat Abdullayeva

Fəlsəfə üzrə elmlər doktoru, professor, Bakı Dövlət Universiteti, Azərbaycan dili və ədəbiyyatın tədrisi metodikası kafedrası. Azərbaycan. E-mail: matanat.a@hotmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-6515-5044>

XÜLASƏ

Məqalə ədəbiyyat fənninin integrativlik xüsusiyyəti probleminə həsr olunub. Qeyd edilir ki, ədəbiyyat dərslərinin musiqi ilə əlaqələndirilməsi şagirdlərin elmi bilikləri mənimsəmə keyfiyyətini yüksəltməklə bərabər, onlarda hissi-emosional qavrayışın formallaşması işinə də xidmət edir. Hissi-emosional qavrayışın formallaşması və inkişaf etdirilməsi şagirdlərin yaradıcılıq potensialının açılmasında, estetik tərbiyənin yönləndirilməsində mühüm mərhələdir. Məqalədə Pifaqor, Platon, Aristotel, Nizami kimi görkəmli mütəfəkkirlərin müsiqinin usaqların təlimləndirilməsindəki rolü haqqında fikirləri verilir, həmçinin İ.Sechenov, İ.Pavlov, S.Botkin kimi alimlərin müsiqinin psixofizioloji təsiri ilə bağlı gəldikləri elmi qənaət təqdim edilir. Gəlinən nəticə budur ki, ədəbiyyat fənninin musiqi ilə əlaqəli tədrisi sağ və sol beyin yarımkürələrinin abongdar fəaliyyətinin tənzimlənməsinə kömək edir, bu da şagirdlərin idrakı bacarıqlarını aktivləşdirir, onlara saf mənəviyyat və zövq dünyasına qapı açır.

AÇAR SÖZLƏR

adəbiyyatın integrativliyi, estetik tərbiyə, baş beyin fəaliyyəti, aqli-mental biliklər, emosional-yaradıcı imkanlar

MƏQALƏ TARİXÇƏSİ

göndərilib – 09.04.2020
qəbul edilib – 22.04.2020

METHODS

The problem of sensual and emotional perception in integrated teaching

Matanat Abdullayeva

PhD in Philosophy, professor, Baku State University, Department of methods of teaching the Azerbaijani language and literature. Azerbaijan. E-mail: matanat.a@hotmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-6515-5044>

ABSTRACT

The article is devoted to the problem of integrative nature of the subject of literature. The article shows that the integration of music into teaching of literature not only improves the quality of students' acquisition of scientific knowledge, but also serves the formation of their sensory-emotional perception, and it contributes to the formation of aesthetic and cultural values. The article presents the views of prominent thinkers such as Pythagoras, Plato, Aristotle, Nizami on the role of music in educating children, as well as the scientific conclusions of scientists such as I.Sechenov, I.Pavlov, S.Botkin on the psychophysiological effects of music into teaching literature helps of the right and left hemispheres of the brain, which activates the cognitive abilities of students, opens the door to a world of pure spirituality and aesthetic values.

KEYWORDS

integration of literature, aesthetic education, head brain activity, mental knowledge, emotional-creative possibilities

ARTICLE HISTORY

Received – 09.04.2020

Accepted – 22.04.2020

Giriş / Introduction

Müasir dövr orta məktəb tədrisi, o cümlədən, ədəbiyyat fənninin tədrisi üçün nəzərdə tutulmuş təhsil programında şagirdlərin mənəvi-əxlaqi keyfiyyətlərinin formalşılması, tam dəyərli insan və vətəndaş yetişməsi üçün optimal tədris şəraitinin yaradılması nəzərdə tutulub. Bu məqsədlə sənəddə ümumi orta və tam orta təhsil pilləsində fənnin bir-biri ilə üzvi əlaqədə olan məzmun xətləri və standartları, şagird bacarıqlarının inkişaf istiqamətləri dəqiqləşdirilmişdir. Bu sənəd təlim nəticələrini konkretləşdirmək fəndaxili və fənlərarası integrasiyanı, fənnin tədrisinə verilən əsas tələbləri, təlimin təşkili formaları və üsulları barədə tövsiyələri özündə əks etdirir. Ümumi təhsil pilləsində dövlət standartları və programlarının (kurikulumlarının) hazırlanması zamanı istinad edilən ümumi prinsiplərdən biri də integrativlikdir. Təhsil programında ədəbiyyat təliminin məzmununun 6-cı bəndi “Fəndaxili və fənlərarası integrasiya”dır [Təhsil Programı. 2010].

Ədəbiyyatın interaktivlik xüsusiyyəti

Müasir tədrisda integrasiya problemi şagirdlərin təlim-tərbiyəsində çox mühüm mənəvi-əxlaqi, didaktik funksiya daşıyır. “Integrativ təlim mühüm pedagoji problem kimi müasir dünyagörüşlü, fəal, yaradıcı, problemlərin həlli və müstəqil qərarlar qəbul etmək üçün zəruri təhsil səviyyəsinə və bacarıqlara malik şəxsiyyət formalşdırılması vəzifəsinin ön plana çıxdığı hazırkı dövrə xüsusi aktuallıq kəsb edir. Bu problemin tədqiqi və həlli təkcə ədəbiyyat tədrisinin elmi, nəzəri əsaslarının inkişafı üçün deyil, müəllimlərin praktik fəaliyyəti üçün də böyük əhəmiyyət kəsb edir” [Təhsil Programı. 2010]. Ədəbiyyat fənni öz mahiyyəti, təbiəti etibarilə integrativ səciyyə daşıyır. “Belə ki, bədii ədəbiyyatın həyatı obrazlı şəkildə əks etdirməsi artıq onun integrativlik xüsusiyyətinin ifadəsidir və bu, bilavasitə təlim prosesində də öz əksini tapmalıdır. Ədəbiyyat gerçəklilik, ətraf aləm haqqında zəngin informasiya mənbəyi kimi çıxış edir, insanların şəxsiyyətinin formalşmasına mühüm rol oynayır. Ədəbiyyatın Azərbaycan dili, tarix, coğrafiya, xarici dil, informatika, həyat bilgisi və s. fənlərlə əlaqəsi vardır və təlim prosesində bu əlaqələr reallaşdırılmalıdır. Şagird elmi bilikləri sistemli, əlaqəli şəkildə mənimseməli, onun şüurunda həyatın tam, dolğun mənzərəsi yaradılmalıdır” [Təhsil Programı. 2010]. Fənlərarası integrasiyada ədəbiyyat dərslərinin həm də musiqi və incəsənətin digər növləri ilə (mövzunun xarakterində asılı olaraq) əlaqələndirilməsi mühüm məsələdir. Belə integrasiya şagirdlərin elmi bilikləri

mənimsemə keyfiyyətini qaldırmaqla bərabər, onların hissi-emosional qavrayışlarının formalşılması və zənginləşməsi işinə də xidmət edir. Uşaqların yaradıcı potensialının açılmasında, onların özlərinə və canlı aləmə bütün sistem kimi baxmağı öyrətməkdə, kainatı vahid canlı orqanizm (fizikada kainatın vahid orqanizm anlayışı “Qoloqrafik sistem”¹ adlanır) kimi dəyərləndirməkdə hissi-emosional qavrayış fəal rol oynayır.

Ona görə də hissi-emosional qavrayışı inkişaf etdirmək təlim-tərbiyə işinin çox mühüm aspektidir.

Təhsil təlimlə tərbiyənin vəhdətidir, lakin çox zaman təlimə ciddi fikir verilir, tərbiyə isə diqqətdən yayılır; çox zaman tərbiyə qadağalar şəklində həyata keçirilir. Məktəblər daha çox “alim yetişdirməyə” yönəlib, “insan yetişdirmək” isə ikinci planda durur. Hissi-emosional qavrayış dərinləşdikcə uşaqların mənəvi-əxlaqi tərbiyəsi, həmçinin estetik tərbiyəsi formalşır. Hissi-emosional qavrayış insanların humanizm fəlsəfəsi istiqamətində əldə edə biləcəyi biliklərin mənimsemənilməsində mühüm rol oynayır.

Ədəbiyyat fənni və musiqi

Bütün məktəb fənlərinin içərisində ədəbiyyatın müxtəlif elm və sənət sahələri ilə əlaqələndirilmə imkanları daha geniş olduğu üçün o, uşaqların mənəvi-əxlaqi, estetik tərbiyəsinin inkişafında daha aktiv rol oynamaq vəzifəsini daşıyır. Bunların içində musiqi daha unikal və universal funksiya daşıyır. Görkəmli pedagoq Vasili Aleksandroviç Suxomlinski (1918-1970) demişdir ki, musiqi tərbiyəsində başlıca məqsəd musiqicilər tərbiyə etmək deyil, adamlar tərbiyə etməkdir [Suxomlinski V. 1975]. Müasir tədrisin pedagoji texnologiyaları şagirdlərin həm əqli-mental biliklər almasına, həm də emosional-yaradıcı imkanlarının inkişaf etdirilməsinə yönəlməlidir; uşaqların həm fiziki, həm psixoloji və ruhi sağlamlığı təmin olunmalı və inkişaf etdirilməlidir. Ədəbiyyat dərslərinin incəsənət sahələri, o cümlədən, musiqi ilə, təsviri sənətlə əlaqələndirilməsi çox mühüm metodiki yoldur. Belə yolla aparılan dərslərdə uşaqlar yüksək elmi-intellektual səviyyəyə, estetik zövqə malik mədəni insan kimi formalşırlar. “Yeniyetmələrin incə, ağıllı emosional tərbiyəsi zəruridir. O, biliyin, təlimin onların mənəvi həyatında intellektual inkişafın rolu ilə müəyyən edilir.

¹ “Qoloqrafik sistem”-görkəmli fizik, filosof, Eynsteiniñ tələbəsi Devid Bon (1917-1992) tərəfindən yaradılmış “kainatın bütövülüyü” nəzəriyyəsidir. Nəzəriyyəyə görə, dünəninin istoriilər hər hansı bir məkan-zamanı hissəsi özündə kainatın bütün nizamını ehtiva edir. Həyatımızda mövcud olan heç nə və heç kəs ayrıca bir ada deyil, hər kiçik segment belə, özündə bütövün informasiyasını daşıyır; hətta bütün hərəkatlar və fikirlər, sürur və məteriya başlangıcı və həsasdan götürür. Ona görə də dünən bir yerində baş verən bir döyişlik uyğun olaraq bütün digər yerlərdə əks-sədəsimi tapır. D.Bonun bu nəzəriyyəsinin kainatın kvant manzarasının izahlarından biridir. Bu nəzəriyyə humanizm fəlsəfəsinin əsasını anlanmanın ən qısa yoludur.

Dünyada uşaqlıq, yeniyetməlik və ilk gənclik illərində olan təlim qədər çətin və gərgin əmək yoxdur. Bu əmək yalnız o zaman arzu edilən olur və mənəvi aləmi zənginləşdirir ki, insan dərkətmə ilə, biliklərə yiylənməklə bir vaxtda həm də yüksək emosional mədəniyyətə yiylənsin. Etibarlı emosional əsas olmadan nəinki müvəffəqiyyətli təlim, ümumiyyətlə, normal təlim mümkün deyildir. Emosional tərbiyənin və dünyyanın dərk edilməsinin vəhdətinin olmaması biliklərə etinəsiz münasibətin və nəhayət, oxumaq istəməməyin ən uzun sürən və ən qorxulu mənbələrindən biridir. Əqli əməyin emosional mədəniyyəti, biliklərə yiylənmə prosesi – ümumiyyətlə, məktəb həyatının intellektual zənginliyinin mühüm tərəfidir” [Suxomlinski V. 1975]. Hissi-emosional tərbiyəni şərtləndirən mühüm metodiki üsullardan biri (xüsusən də ədəbiyyat dərslərində) elmin incəsənətlə əlaqəli tədrisidir, musiqi, rəngkarlıq sahələri ilə ədəbiyyatın uzlaşdırılmasıdır. “Təhsil gərək ağlin, intellektin, mənəvi-əxlaqi dəyərlərin formalasdırılmasına, insanəvərlilik hissini, hər cür pozitiv emosional-psixoloji halların inkişaf etdirilməsinə yönəldilsin. Belə yönəldilmə, sadəcə, qanunlar şəklində təlqin edilməlidir, onun dəyəri uşaqların daxili potensialının, hiss və duyğularının ayıldılması formasında olmasındadır” [1, s.46-49]. Bədii sözlə musiqinin vəhdəti şagirdlərin hiss və duyğularının ayıldılmasının ən gözəl yoludur. Bədii əsərlərin musiqi ilə əlaqəli tədrisinin metodiki səciyyəsini anlamaq üçün əvvəlcə musiqinin insan fiziologiyasına funksional təsirini anlamalı lazımdır.

Bildiyimiz kimi, insan beyninin sağ və sol yarımkürələri² müxtəlif funksiyalar yerinə yetirir və onlar düşünmənin müxtəlif tiplərinə görə cavabdehdir. “Bizim biokompyuterimizin iki yarısına iki program yığını, iki düşüncə tipi cavabdehdir. Sol yarımkürə məntiqi idarə edir, sağ isə obraslılığı”³. Baş beynin fəaliyyəti ilə bağlı son on illiklərdə aparılan təcrübələr Roger Sperrinin⁴ adı ilə bağlıdır. Nobel mükafatı laureati R.Sperri ilk dəfə olaraq beynin iki hissəsinin spesifik fəaliyyətini izah edə bilmışdır. Beynin hər iki yarımkürəsi eyni vaxtda fəaliyyət göstərir – sağ yarımkürə solun məhsulunu, sol isə sağ yarımkürənin məhsulunu qavrayıb emal edir. Sol yarımkürə insanın dil, nitq qabiliyyəti, oxu və yazı bacarıqlarına cavabdehdir. O, həmçinin faktların, adların, tarixlərin, rəqəmlərin və riyazi simvolların yadda saxlanması, informasiyaların məntiqli və ardıcıl emalını təmin edir. Sağ yarımkürə isə sözlərlə yox, obrazlarla ifadə olunan informasiyaların emalı ilə məşğul olur;

² Qədim Çin fəlsəfəsində sol və sağ beynin yarımkürələri uyğun olaraq yan və in enerjilərinə mütabiqdir; Uzaq Şərqi fəlsəfəsində insanın kamilliyi bu iki enerjinin ahəngdar əlaqələnməsi, vəhdətdə fəaliyyəti deməkdir.

³ <https://cyberleninka.ru/article/n/yan-in-i-dopolnitelnost>

⁴ Roger Sperry (1913-1994) – Amerika neyropsixoloqu; psixobiologiya üzrə professor; ABŞ Milli Elmlər akademiyasının üzvü (1960), London Kral Cəmiyyətinin xarici üzvü (1976), SSRİ Elmlər Akademiyasının üzvü (1988); 1981-ci ildə fiziologiya və tibb sahələri üzrə Nobel mükafatı alıb.

xəyallar qurmağa, təxəyyülü işlətməyə, müxtəlif hadisə və süjetlər uydurmağa imkan verir; rəqs, təsviri sənətlə bağlı bacarıq və qabiliyyətlər sağ yarımkürə ilə əlaqədardır. İnsanların çoxunda konkret olaraq bu və ya digər yarımkürə dominantdır. Bu isə təhsil sisteminin xüsusiyətlərindən irəli gəlir – birtərəfli beynin məşqlərindən. Uşaq doğulanda, demək olar ki, onun hər iki beynin yarımkürəsi eyni dərəcədə - harmonik vəziyyətdə olur, o, hər iki yarımkürənin imkanlarından eyni səviyyədə istifadə etmək imkanına malik olur. Sonra isə, məktəb təlimlərinin birtərəfli istiqamət tendensiyası nəticəsində beynin bir yarımkürəsi aktiv, digəri passiv vəziyyətə keçir. Məktəb sistemində tədris metodları, əsas etibarı ilə, beynin sol yarımkürəsinə təsiri mexanizmi üzərində qurulub.

Ümumtəhsil orta məktəblərində tədris-təlim prosesində, görünüşü kimi, sağ yarımkürə deyil, sol yarımkürə aktiv işləyir. Əslində isə, uşaqların dolğun və bütöv insan kimi formalşamaları üçün hər iki yarımkürə aktivləşdirilməlidir. Metodiki düzgün qurulmuş dərs prosesi və müəllimin professionallığı nəticəsində uşaqların hər iki beynin yarımkürəsi aktiv ola bilər. Müəllimin qarşısında duran ən ümddə məsələ budur.

Nə üçün ədəbiyyatın musiqi ilə əlaqələndirilməsinə xüsusi diqqət verilməlidir?! – musiqi insan beyninin hər iki yarımkürəsi ilə eyni zamanda qavranılır. Bu səbəbdən şagirdlərin intellektual informasiyaları, bilikləri qavraması prosesi (münasib olarsa) musiqi müşayiəti ilə həyata keçirildikdə gözlənilən nəticənin yüksək olması ehtimalı artır. “Musiqi tərbiyəsinin qiymətli və zəruri olması onun hissələr dilinin dərk edilməsindən başqa, bir də ondan ibarətdir ki, musiqini dinləmək mənəvi tələbata çevrilir” [Suxomlinski V. 1975]. Çünkü musiqi həm ağlin, həm də duyğuların dilidir. Söz musiqinin ifadə etdiyi məzmunu sona qədər ifadə edə bilmir, musiqi isə sözün ifadə etdiyi bütün incəlikləri insanın qəlbini və ağlını ötürə bilir. Belə ötürmələr insanın emosional yaddaşına həkk olur. Emosional yaddaş isə insan həyatında ən son unudulan yaddaşdır.

Tarixə ekskursiya

Ədəbi əsərlərin musiqi ilə əlaqəsi haqqında hələ antik dövr filosofları fikirlər söyləmişlər. İnsanların, xüsusən də, uşaqların estetik tərbiyəsində ədəbiyyatın təsir gücünün musiqi ilə qüvvətlənməsi fikri söylənilirdi. İnsan fəaliyyətinin müxtəlif sahələri, xüsusi də, intellektual sahə beynində informasiyanın qavranılması və emalı ilə bağlı funksional iş ilə həyata keçirilir. İnsan orqanizminin funksional imkanları qədim dövrlərdən bu günə qədər dəyişilməz olaraq qalır. Qədim dövrlərdə musiqinin

insan orqanızminə təsirinin üç səviyyəsini biliirdilər: insanın ruhuna, intellektinə və fiziki bədəninə təsirini. Müasir elm bunu təsdiqləyir.

Musiqinin insanın psixologiyasına, sağlamlığına, davranışına və s. təsiri haqda hələ antik dövr filosofları - Pifaqor, Platon, Aristotel, Plutarx fikir söyləmişlər. Qədim Yunanıstanda gənclərin və uşaqların təbiyəsində musiqiyə xüsusi yer ayrıldırdı. "Pifaqor hesab edirdi ki, musiqi sədalarının xüsusiyyətlərindən uyğun şəkildə istifadə etməklə sağlamlığı tənzimləmək olar. Belə ki, o, (Pifaqor – M.A.) bu yolla ruhun təmizlənməsi kimi ikinci dərəcəli olmayan vərdişə sahib idi. Məhz təmizlənmənin bu növünü o, musiqi ilə təmizlənmə adlandırmışdır" [Pifagor. 2001]. Pifaqor tədrisdə musiqi vasitəsi ilə təbiyəni birinci yerə qoyurdu; o, mənəviyyatın və ehtirasların cilovlanması və ruhi qüvvənin başlangıç halına yetişmək, ruhun bütöv yaşantısını bərpa etmək üçün xüsusi musiqilərdən istifadə etməyi tövsiyə edirdi. O, musiqini təlim-təbiyənin ayrılmaz hissəsi sayaraq elm sahəsinə çevirmişdi. Pifaqor qəzəb və hirsə qarşı ən yaxşı vasitə kimi musiqidən istifadə edirdi. Deyirlər ki, Pifaqor qəzəblənəndə lirasını götürüb evinin arxasında bağçaya gedər və lirasını çalarmış. Bu yolla əsəblərini sakitləşdirirdikdən sonra insanlarla ünsiyyətə girirdi.

Platon deyirdi: "Musiqi sənətinin başlıca təbiyəvi önəmi bundadır: o, insan ruhunun dərinliklərinə daha çox daxil ola bilir və daha güclü təsir edir; ritm və harmoniya gözəllik qaynağı olub düzgün təbiyə olunan insana gözəllik, düzgün təbiyə almayana isə əksinə, eybəcərlik bəxş edir. Bu sahədə necə lazımdırsa elə təbiyə alan, cürbəcür xətaları, çatışmazlıqları və ya təbii qüsurları çox tez duyur. Onun qıcıqlanması və ləzzət alması düzgündür, o, gözəlliyyi tərifləyib bütün ruhu ilə qəbul edəcək, onunla qidalanacaq və qüsursuz olacaq. Gənclik yaşlarından, hətta şüurlu nitqə malik olmadan öncə həyasızlığı (eyibliyi) düzgün qiymətləndirib nifrat edəcək; şüurlu nitqə yiyələndikdə isə təbiyənin sayəsində nəyə malik olduğunu anlayaraq onu sevəcəkdir". Platon gənclərin təbiyəsində melik poeziyaya⁵ önəm verərək söz, harmoniya və ritm vəhdətini melos (melodiya) adlandırdı, bunun həm təbiyəvi, həm terapevtik rolundan danışındı [Platon. 1999]. Eyni zamanda, Platon pis musiqini təbiyəni korlayan amil kimi dəyərləndirirdi, "sakit və abırlı musiqidən əzaqlaşma qədər mənəviyyati pozan başqa pis üsul yoxdur. Düşük ritm və ladlar vasitəsi ilə insanların qəlbini ədəbsiz və aşağı hissələr daxil olur, belə ki ritmlər və ladlar insanların qəlblərini özlərinə uyğunlaşdırmaq keyfiyyətinə malikdir"⁶. Aristotel musiqinin həm pedaqoji, həm də terapevtik əhəmiyyətini qeyd edirdi; o hesab edirdi ki, musiqi

həyəcanlı yaşantıları, psixoloji gərginlikləri silir. Parfiya dövlətində (e.e. III əsr-226) müsiqili tibb teatrı mövcud idi, orada xüsusi melodiyalar vasitəsi ilə sinir və ürək xəstələri müalicə olunurdu⁷. Hippokrat özünün tibbi fəaliyyətində müsiqidən xəstələrə xoş təsir edən vasitə kimi istifadə edirdi. Musiqinin insanların həyatındakı tərbiyəcidi və sağlamlaşdırıcı rolu, unikal funksiyası Şərq aləminə də məlum idi. İbn Sina (980-1037) sinir pozuntusu olan insanların müalicəsində pəhriz, rayihələr və gülüşlə bərabər, musiqi terapiyasından istifadə edirdi.

İlkin söz sənəti ilə - ritmik deyimlərlə musiqinin əlaqəsi, ahəngi, belə ahəngin insanların psixoloji və mənəvi-əxlaqi durumunun formallaşmasında mühüm funksiya daşılması qədim Misirdə terapevtik və təlimi məqsədlər üçün istifadə edilirdi. Qədim və orta əsrlərdə suflər səslər və rənglər haqqında ezoterik biliklərində fiziki bədəni diaqnostika etmək, sağaltmaq və sağlamlaşdırmaq, mistik qavrama mərkəzlərinə - lətif çarxlara (çakralara) təsir göstərmək, ruhani transformasiya və s. məqsədlərlə istifadə edildilər. Aqioqrafik mənbələrdən bir çox mistiklərin gözəl təbib olmaları faktları məlumdur. Məsələn, "915-ci ildə əl-Həllac xəlifəni qızdırma xəstəliyindən sağaldı; iki il sonra vəliəhdin sevimli tutuquşusunu həyata qaytarır. Belə gözəl şəfəvermə sayesində əl-Həllac, xəlifənin anası başda olmaqla, nüfuzlu ailə üzvləri tərəfindən müdafiə olunur" [Knysh A. 2004].

Dahi mütəfəkkirimiz Nizami Gəncəvinin əsərlərində musiqinin insan psixologiyasına və fiziologiyasına təsirinə, insanın musiqi vasitəsi ilə ətraf aləmə, canlılıara təsir etmək bacarığının təsvirlərinə xeyli yer ayrıldığını görürük. "İsgəndərnamə"nin "Əflatunun nəğmələr yaratması" hissəsində Nizami səmadan gələn musiqini eşidib onu səsləndirən filosofun musiqi vasitəsilə diaqnostika etmək bacarığından danışır: "*Musiqidən elə bir hava düzəltdi ki, ondan başqa heç kəs onu çala bilməzdi. Hər pərdədə səsi elə düzəltdi ki, nalə çəkənin ürəyini cuşa gətirsin. O çalğıçı musiqini o yerə çatdırdı ki, Alim onunla eyib və xəstəlikləri tapardı. Qanunla o musiqi səsinin köməyi ilə ağıl hər cür xəstəlikdən xəbər tuturdu*" [2, 482 s.]. Nizami "Platon musiqi vasitəsilə eyib və xəstəlikləri tapır" deməklə bu gün tibb elminə hələ də sonadək məlum olmayan, lakin onun özünün çox yaxşı bildiyi ənənəvi təbabətdən, həmçinin insanı islah etmək, təlim-təbiyə prosesində yüksək nailiyyətlər əldə etmək üçün, istifadə olunan qeyri-adi metodiki üsuldan danışdığını görürük. Orta əsrlərdə də musiqi ilə diaqnostika və müalicə edən təbiblər fəaliyyət göstərirdilər. Türkiyənin Amasya şəhərində 1308-ci ildə inşa edilmiş və indi muzey kimi ("Amasya Belediyesi

⁵ Melik poeziya (yunan. *melikos*-musiqi ilə müşayiət olunan, oxunan) – qədim Yunanıstanda (VI- V əsrlər) lira ilə ifa olunan müxtəlif vəzniqli şeirlər, lirik poeziya

⁶ https://superinf.ru/view_helpstud.php?id=2662

⁷ https://superinf.ru/view_helpstud.php?id=2662

Sabunçuoğlu Tip ve Cerrahi Tarihi Müzesi") fəaliyyət göstərən "Bimarxana" ("Xəstəxana") musiqiyələ müalicə təcrübəsinin ən bariz nümunəsidir.

Musiqinin insan organizminə təsiri mexanizminin elmi yolla əsaslandırma cəhdləri XVII əsrə, təcrubi – eksperiment səciyyəli tədqiqatlar isə XIX-XX əsrlərə aiddir. "Alımlar fizioloji bazisi empirik faktlarla əsaslandırmaga çalışırlar. Akademik V.Bexterevin⁸ (1857-1927) təşəbbüsü ilə 1913-cü ildə Rusiyada musiqi-terapeutik effektlərin tədqiqatı üzrə komitə təsis olunur. Komitəyə tanınmış həkimlər və musiqicilər daxil idi. Tanınmış rus psixoloqu S.S.Korsakovun (1854-1900), farmakoloq-alim, professor İ.Dogelin (1830-1916), görkəmli təbiətşünas-alim, maarifçi-pedaqoq İ.Seçenovun (1829-1903) və başqa alımların xüsusi tədqiqatları nəticəsində məlum olur ki, musiqi insan organizminin müxtəlif sistemlərinə - ürək-damar, dayaq-hərəkət, tənəffüs və mərkəzi sinir sistemlərinə müsbət təsir göstərir. Əsas nəticələr ondan ibarət idi ki, mənfi emosiyalar baş beyin qabığının funksiyalarının qabağıını alır, bu da insanın ətraf mühitdə oriyentirinin itməsinə səbəb olur. "İncəsənətlə təmasdan yaranan müsbət emosiyalar insanın psixosomatik proseslərinə müalicəvi təsir edir, onun ehtiyat gücünü mobilizə edir".⁹ Müasir dövrədə musiqi terapiyası bir sıra ölkələrdə müxtəlif səviyyələrdə tətbiq edilir. Amerika, İsveç, Rusiya və Almaniyada musiqi terapiya məktəbləri var. Sankt-Peterburq ənənəvi xalq təbabəti və musiqi terapiyası elmi-tədqiqat İnstytutunun direktoru, Royalmed klinikasının baş həkimi, tədqiqatçı, tibb elmləri doktoru, professor Ruşel Blavo bu sahədə tanınmış mütəxəssisidir. Onun həkimlər və kliniki psixoloqları üçün musiqi terapiyası sahəsində ilk yazılın metodik vəsaiti Rusiya Səhiyyə Nazirliyi tərəfindən təsdiq edilib.

Elmi tədqiqatlar göstərir ki, musiqinin koqnitiv (dərketmə) xarakteri var və onun öyrənilməsi şagirdlərin ümumi akademik davamıyyətlərinə mühüm təsir göstərir, eyni zamanda musiqi uşaqlara saf mənəviyyat və zövq dünyasına qapı açır. "İncəlik, mehribanlıq, istiqanlılıq, səmimilik" – mən musiqi ilə məhz həmin hissələri oyatmağa çalışırdım, bu musiqi "qəlbin dərinliklərinə çox gözəl toxunaraq" (M.Qorki) insanda olan ən qiymətli şeyi – insanlara məhəbbəti, gözəlliyi yaratmağa və təsdiq etməyə hazırlığı kəşf edir. Musiqi gənc ürəklərdə səmimi incə hiss, həssas nəvəziş oyadır. Musiqi təbiətin, heyranlığın, heyrətin, ehtiramın incə gözəlliyini aşkar edir. Hər dəfə, musiqi melodiyasında sözlə deyilməsi mümkün olmayan bu sehirli, cazibədar gözəllik ifadə edilən zaman mən hiss edirdim ki, mənim oğlanlarımın və qızlarımın ürəkləri

sözə, baxışa, çağırışa, xahişə tez inanan, həddən artıq həssas olur. İnsanın insana elə incə toxunması meydana gəlir ki, bunda münasibətlərin həssaslığı, səmimiliyi ifadə edilir. Təbiətin əzəmatinə heyranlıq ifadə edən musiqi sehirlə qüvvəyə malikdir. Bu heyranlıq mənim şagirdlərimə onlar P.Çaykovskinin "Dördüncü simfoniya"nın finalından parçanı dinlədikləri zaman keçirdi, uşaqların dünyani qavraması nikbin olurdu. Bu isə insan zərifliyinin, mehribanlığının, səmimiliyinin ən müüm mənbəyidir" [Suxomlinski V. 1975].

Məktəb təlimində müxtəlif fənlərin tədrisi zamanı musiqidən istifadənin zəruriyini anlamaq üçün onun insan, o cümlədən, uşaq organizminə təsir mexanizmini bilmək zəruridir. İ.Seçenov, İ.Pavlov, S.Botkin kimi tanınmış alımlar musiqinin psixofizioloji təsir effektini öyrənərək belə nəticəyə gəlmişlər:

- musiqi qanın bir dəqiqə müddətindəki həcmində və nəbzin tezlik göstəricisinə hiss olunacaq dərəcədə təsir edir;
- əzələnin tonusunu artırır və salır;
- emosiyaların yaranmasını stimullaşdırır;
- nitq və hesablama qabiliyyətini yaxşılaşdırır;
- yaddaşın qavrama proseslərini stimullaşdırır;
- yaradıcı təxəyyülü aktivləşdirir.¹⁰

Yaxşı müəllim çalışır ki, şagirdlərin qavrama qabiliyyəti, diqqəti və yaddaşı güclü, yaradıcılıq potensialı geniş olsun. Bunun ən yaxın yollarından biri musiqidir. Əminliklə demək olar ki, xüsusi seçilmiş musiqi bütövlükdə beynin fəaliyyətini optimallaşdırır bilir. İnsanın musiqi qavrama bacarığı hər cür qavramalardan əvvəl başlanır, bu isə o deməkdir ki, insan beyninin və ürəyinin fəaliyyəti, ilk növbədə, musiqi vasitəsi ilə tənzimlənir. Ədəbiyyat dərslərində bədii mətnlə musiqinin uzlaşdırılması əsərin təsir keyfiyyətini gücləndirir. Orada cərəyan edən hadisələrin təsir dinamikasını sürətləndirir, bədii təsvir və ifadə vasitələrinin rolunu aktivləşdirir, sözlərin semantik tutumunun anlaşılmasını təmin edir, emosiyaları yaştıri formasına keçirir, təxəyyül imkanları aktivləşir. Belə metodiki yanaşmada uşaqlar bədii əsəri daha dərin səviyyələrdə anlaya bilir və fərdi yaştılarını daha parlaq təsvir və dəqiq ifadə edə bilirlər. "Biz öz biliklərimizi, ideyalarımızı və hisslerimizi öz beynimizdən başqasının beyninə və ürəyinə köçürü bilmərik; biz yalnız uyğun təəssüratlar vasitəsi ilə onları başqalarının ağlında yaratmağa cəhd göstərə bilərik, başqasını belə bir şəxsi fəaliyyətə sövq edə bilərik ki, nəticədə məlum fikirlər və duyular yarana bilər. Etiraf

⁸ Vladimir Mixayloviç Bexterev – psixoloq, nevropatoloq, fizioloq, Rusiyada refleksologiyanın və patopsixoloji istiqamətin əsasını qoyub; akademik, 1907-ci ildə Sankt-Peterburqda dünyada ilk elmi mərkəz sayılan Psixonevroloji İnstytut (hal-hazırda Beyin Institutudur) təsis edib.
⁹ https://superinf.ru/view_helpstud.php?id=2662

¹⁰ <https://urok.1sept.ru/articles/608727>

edin ki, tələbələrin yaradıcı bacarıqlarının inkişafında və mənəvi-estetik dəyərlərinin formallaşmasında ədəbiyyat və musiqi bizim ən yaxşı köməkçilərimizdir”.¹¹

Nəticə / Conclusion

Məktəbliləri həddindən artıq yüksəlməmək üçün təlim prosesini maksimal dərəcədə optimallaşdırmaq lazımdır. Müəllim psixologiya və fiziologiya sahəsində ən proqressiv tədqiqatlara və pedaqoji elmin nailiyyyətlərinə əsaslanaraq təlim forma və metodlarının seçilməsi işinə yaradıcı yanaşmalıdır. Sınıfdə dərs prosesi pozitiv emosional şəraitdə keçməlidir. Şagirdlər dərs prosesində biliklə bərabər, müsbət emosiyalar da almalıdır, yəni bilikalma müsbət psixoloji yaşantılarla müşayiət olunmalıdır. Bunun üçün dərsin digər sahələrlə - musiqi ilə, rəngkarlıqla integrativ keçirilməsi, elmin incəsənətlə uzaşdırılması mühüm şartdır. Belə dərslərdə uşaq həm təlimlənir, həm də tərbiyə olunur. “Əxlaq tərbiyəsi prosesi bəşəriyyətin əxlaqi sərvətlərinin nəsildən-nəslə verilməsindən ibarətdir” [Suxomlinski V. 1975]. Belə ötürümdə aparıcı rol müəllimin üzərinə düşür.

Musiqinin insan orqanizminə təsiri mexanizmi tədrisdə nəzərə alınarsa və uyğun şəkildə tətbiq olunarsa, şagirdlərin beynlərinin fəaliyyəti aktivləşər. Bədii sözlə, musiqinin uzlaşması sağ və sol beynin yarımkürələrinin ahəngdar birgə fəaliyyətini şərtləndirir. Bu zaman insanın fiziologiyası ruhu, psixologiyası ilə vəhdətə girir. Musiqinin insan beyninə təsiri mexanizmini dərk etdiqdə yalnız musiqiylə müalicə işini yox, həmçinin, musiqi vasitəsilə tədris olunan mövzuların qarvanılması, mənimşənilməsi keyfiyyətini yüksəltmək olar. Belə işi aparmaq üçün insanın müəyyən qədər introspektiv təcrübəsi olmalıdır. Hindistanda çiştı təriqətinə mənsub böyük pedaqoq, musiqiči, mütafəkkir Həzərət İnayət Xan (1882-1927) yazdı: “Uşaqların təlimləndirilməsinə beş müxtəlif nöqtəyi-nəzərdən baxmaq lazımdır: fiziki, əqli, mənəvi, sosial və ruhsal. Əgər bir tərəf inkişaf edib qalanları inkişafdan qalıbsa, təbii ki, uşağın təhsilində qüsür olacaq” [Khazrat Inayat Khan. 2000]. Bu görkəmli pedaqoq da uşaqların təlimləndirilməsində musiqinin, rəsm çəkməyin əhəmiyyətini önə qoyur. Əgər musiqi insanın fiziki, mental və psixoloji aspektlərdə sağlamlığına xidmət edirsə, deməli, onun – insanın formallaşmasında musiqi əvəzsiz vasitə kimi müasir təhsil texnologiyalarının ayrılmaz tərkib hissəsi olmalıdır. Çünkü, təhsil yalnız uşaqların başının biliklərlə doldurulması deyil, əxlaqi, intellektual, estetik hissələrin, ruhsal yaşantıların qarşılıqlı surətdə formallaşması təlim-tərbiyədə öndə duran məqsəd

olmalıdır. “Yeniyetməlik yaşında emosional və estetik tərbiyənin vəhdəti xüsuslu əhəmiyyət kəsb edir. Təfəkkürün keyfiyyətcə yeni pilləsi ona imkan yaradır ki, insan artıq nəinki şeyləri, faktları, hadisələri, habelə, ideyaları, prinsipləri dərk edir, fikir və hissələrlə qarvayışır. İctimai ideyaya şəxsi emosional-estetik münasibət nə qədər aydın olsa, əxlaqi hissələr bir o qədər dərin olar. Yeniyetməlik illərində ideyaların, ətraf aləmin emosional-estetik cəhətdən qiymətləndirilməsi hissini şəxsiyyət xüsusiylə aydın keçirir. Bu, onunla izah olunur ki, insan sanki dünyani kəşf edir, onu ideyalar və prinsiplər nöqtəyi-nəzərindən birinci dəfə görür. Keyfiyyət etibarı ilə dünyani yeni şəkildə görmə, bir çox şeylərin kəşfi ideyalara və prinsiplərə şəxsi münasibət yaradır. Xeyir yeniyetməni ruhlandıır, heyran edir, şər isə onu düşündürür, axtarışlara, idrakın yeni qatlarına daxil olmağa, yeni həll yollarına sövq edir. Bu, əxlaqi hissələrin əmələ gəlməsi prosesinin mühüm tərəfidir. Yeniyetmənin əxlaqi mədəniyyəti müəyyən dərəcədə onun içtimai həyatın mürəkkəb hadisələrinin, qarşılıqlı insanı münasibətlərin mahiyyətini dərinlənən başa düşməklə əlaqədar olaraq nəcib, yüksək hissələr keçirməsindən asılıdır” [Suxomlinski V. 1975]. Belə prizmadan baxıldığda ədəbiyyat dərslərinin şagirdlərin bədii-estetik tərbiyəsində rolunun çox böyük olduğu görünür. Təhsil təlimlə tərbiyənin vəhdətidir, lakin çox zaman təlimə ciddi fikir verilir, tərbiyə isə aksayır, çox zaman tərbiyə qadağalar şəklində həyata keçirilir. Məktəblər daha çox “alim yetişdirməyə” yönəlib, “insan yetişdirmək” isə ikinci planda durur. Hissi-emosional qarvayış dərinləşdikcə uşaqların mənəvi-əxlaqi tərbiyəsi, o cümlədən, estetik tərbiyəsi formallaşdırılmış inkişaf edir, uşaqlar introspeksiv təcrübənin mahiyyətinə varı bilirlər; belə təcrübə onların özlərini dərk yolunda uğurlu addım hesab oluna bilər. “Ədəbiyyat humanist tərbiyə mədəniyyətini formallaşdırmaqla insanları birləşdirir”.¹² Hissi-emosional qarvayış insanların humanizm fəlsəfəsi istiqamətində əldə edə biləcəyi biliklərin mənimşənilməsində mühüm rol oynayır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat / References

1. Abdullayeva M. (2019). Humanist pedaqoqikanın fəlsəfi və psixoloji əsasları. Təhsil, № 2 (100). Bakı.
2. Nizami Gəncəvi. (1983). İskəndərnamə (filoloji tərcümə). Bakı, Elm. 625 s.
3. Platon. (1999). Dövlət. Bakı, Təbib. 358 s.
4. Suxomlinski V. (1975). Vətəndaşın doğulması. Bakı, Maarif. 362 s.

¹¹ <https://sheba.spb.ru/za/suhomlin-um-1983.htm>

¹² Xəlilov B. (2018). Humanist tərbiyə mədəniyyəti – II məqalə-m.modern.az news

5. Ümumi təhsil pilləsinin dövlət standartları və proqramları (kurikulumları). (2010). Bakı.
6. Knysh A. (2004). Musulmanskiy mistitsizm. Moskva, Dilya. 453 s.
7. Pifagor. (2001). Zolotoy kanon. Figury ezoteriki. Moskva, Eksmo-Press. 448 s.
8. Khazrat Inayat Khan. (2000). Ochisheniye uma. Moskva, Sfera. 416 s.

METODİKA

Tarix dərslərində bədii ədəbiyyatdan istifadə

Cəmilə Ataklışiyeva

Sabirabad Peşa Liseyinin tarix müəllimi. Azərbaycan.

E-mail: q.cemila1999@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-0845-1888>

XÜLASƏ

Müasir həyatımızda hər elmin inkişaf və təkamül etdiyi bir zamanda təhsildə də fənlərin bir-birinə integrasiyasına yaranan ehtiyac özünü aydın göstərir. Məqalədə qoyulan məsələnin özünaməxsus praktik əhəmiyyəti vardır. Belə ki, istifadəsi mümkün olan bədii ədəbiyyat nümunələrinin araşdırılması, bədii əsərlərdən istifadə zamanı yarana biləcək problemlərin müzəyyən olunması, bədii ədəbiyyatdan istifadə formaları kimi məsələlər öz həllini tapmışdır. Bu da, öz növbəsində, tarix müəllimlərinin, pedaqoji universitetin bakalavr və magistratura pilləsində təhsil alan, pedaqoji tacrübəyə gedən tələbələrin təlim prosesində tədqiqat işindən faydalanaşına şərait yaradır.

AÇAR SÖZLƏR

Tarix fənni, bədii ədəbiyyat, kurikulum, dərslik, Azərbaycan tarixi

MƏQALƏ TARIXÇƏSİ
göndərilib – 02.04.2020
qəbul edilib – 10.04.2020